

Nedá se koupit ani prodat. Je možné jej jen získat. Pán dal každému zkušební lhůtu, v níž má každý příležitost získat spravedlivý charakter. Není však možné, aby jeden člověk přenechal charakter někomu jinému – protože je to charakter, který se formoval v těžkých zkušenostech, kdy se učil od velkého Učitele trpělivosti a posiloval svoji víru, kterou dokáže odstranit hory nemožností.“ (YI 16. 1. 1896)

Otázky k rozhovoru

1. Co znamená „budovat charakter“? Jak je to možné dělat? Jak se to projevuje ve tvém osobním životě a v životě vašeho sborového společenství?
2. Ve čtvrtce jsme se učili o důležité úloze společenství v životě křesťana. Funguje váš místní sbor jako Kristovo tělo? Jak se vašemu společenství daří představovat Kristův charakter? Co můžete v této oblasti zlepšit?
3. Ve třídě si promluvte o otázce, proč je budování charakteru důležité, i když jsme spaseni jedině vírou v Ježíše. Pokud nás zachraňuje Kristova spravedlnost a jeho dokonalý charakter, proč potom potřebujeme rozvíjet svůj charakter?
4. Helen Kellerová, která v raném dětství ztratila zrak i sluch, napsala: „Charakter se nedá budovat v tichu a klidu. Jen ve zkouškách a utrpení se může posílit duše, zaostřit zrak, probudit touhu a dosáhnout úspěchu.“ (Leadership, sv. 17, č. 4) Souhlasíte s tím? Uvažujte o vztahu mezi charakterem, utrpením a velkým sporem mezi dobrem a zlem.

Praktický závěr

□ Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

21:01

✦ **Texty na tento týden - Mt 5:16; 1K 4:9; Ef 3:10; Jb 23:1–10; Mt 25:1–12; Da 12:1–10; Ef 4:11–16**

✦ Základní verš

„Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně.“ (2K 3:18)

Při svém pobytu v Indii vzala misionářka Amy Carmichaelová skupinku dětí do tradičního zlatnictví. Uprostřed ohně tam na žhavých uhlících dřevěného uhlí ležela zakřivená střešní taška. Na ní se ohřívala směs soli, tamarindu a cihlového prachu. Do této směsi zlatník vložil surové zlato. Když oheň směs rozehrál, zlato se vyčistilo. Zlatník je z ohně kleštěmi vyndal, prohlédl, a jestliže se mu zdálo, že není ještě dostatečně čisté, vložil ho do ohně znovu s novou směsí. Pokaždé, když dal zlato opět do ohně, zvýšil teplotu. Děti chtěly vědět, jak zlatník pozná, že už je zlato dost čisté. Odpověděl: „Když v něm vidím svou tvář.“ (CARMICHAELOVÁ, Amy, Learning of God. Fort Washington, PA: Christian Literature Crusade, 1989, s. 50)

Bůh nás chce očistit, zušlechtit jako zlato, abychom odrazili jeho obraz. To je nádherný cíl. Je pozoruhodné, že charakter podobný Kristovu se v nás rozvíjí právě tehdy, když procházíme životními zkouškami.

✦ Osnova lekce:

Bůh dokáže i těžké a smutné situace (které nejsou jeho dílem) využít k tomu, aby z nich „vytěžil“ maximum pro nás a pro proměnu našeho charakteru k jeho obrazu. V kontextu velkého sporu dobra a zla je to velké svědectví o moci Boží lásky.

- Ř 8:29: Boží touha: obnova jeho obrazu v hříšných lidech (neděle)
- Jb 23:1–10 - Svědectví Jóbova charakteru (pondělí)
- Mt 25:34–40 - Charakter Ježíšových následovníků (úterý)
- Da 12:4–10 - Charakter Božích dětí v době konce (středa)
- Ef 4:11–16 - Boží obraz odrážený společenstvím (čtvrtek)

NE 17. července – PODOBNI JEHO OBRAZU

Ř 8:29 „Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími.“

Gn 1:27 „Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.“

Ř 3:10-19 „¹⁰Jak je psáno: ‚Nikdo není spravedlivý, není ani jeden. ¹¹nikdo není rozumný, není, kdo by hledal Boha; ¹²všichni se odchýlili, všichni propadli zvrácenosti, není, kdo by činil dobro, není ani jeden. ¹³Hrob otevřený je jejich hrdlo, svým jazykem mluví jen lest, hadí jed skrývají ve rtech, ¹⁴jejich ústa jsou samá kletba a hořkost, ¹⁵jejich nohy spěchají prolévat krev, ¹⁶zhoubu a bída je na jejich cestách; ¹⁷nepoznali cestu pokoje ¹⁸a účtu před Bohem nemají. ¹⁹Víme, že co zákon říká, říká těm, kdo jsou pod zákonem, aby byla umlčena každá ústa a aby celý svět byl před Bohem usvědčen z viny.‘“

Jób 1 „¹Byl muž v zemi Úsu jménem Jób; byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého. ²Narodilo se mu sedm synů a tři dcery. ³Jeho stáda čítala sedm tisíc ovcí, tři tisíce velbloudů, pět set spřežení skotu a pět set oslic. Měl také velmi mnoho služebnictva. Ten muž předčil všechny syny dávnověku. ⁴Jeho synové strojivali doma hodokvasy, každý ve svůj den, a zvali i své tři sestry, aby s nimi hodovaly a pily. ⁵Když uplynuly dny hodokvasu, Jób pro ně posílal a posvěcoval je. Za časného jitra obětoval oběti zápalné za každého z nich; říkal si totiž: ‚Možná, že moji synové zhřešili a zlořečili v srdci Bohu.‘ Tak činil Jób po všechny dny. ⁶Nastal pak den, kdy přišli synové Boží, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan. ⁷Hospodin se satana zeptal: ‚Odkud přicházíš?‘ Satan Hospodinu odpověděl: ‚Procházel jsem zemi křížem krážem.‘ ⁸Hospodin se satana zeptal: ‚Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhal se zlého.‘ ⁹Satan však Hospodinu odpověděl: ‚Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně? ¹⁰Vždyť jsi ho ze všech stran ohradil, rovněž jeho dům a všechno, co má. Dílu jeho rukou žehdáš a jeho stáda se na zemi rozmohla. ¹¹Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit.‘“

¹²Hospodin na to satanovi odvětil: „Nuže, měj si moc nade vším, co mu patří, pouze na něho ruku nevztahuj.“ A satan od Hospodina odešel. ¹³Nastal pak den, kdy Jóbovi synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra. ¹⁴Tu přišel k Jóbovi posel a řekl: „Právě orali s dobytím a při něm se popásaly oslice. ¹⁵Vtom přitrhli Šebovci, pobrali je a čeleď pobili ostrým mečem. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“ ¹⁶Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: „Z nebe spadl Boží oheň, zachvátil ovce a čeleď požehl. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“ ¹⁷Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: „Kaldejci rozdělení do tří houfů napadli velbloudy, pobrali je a čeleď pobili ostrým mečem. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“ ¹⁸Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: „Tvoji synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra. ¹⁹Vtom se zvedl od pouště silný vítr a opřel se ze všech čtyř stran do domu. Ten se na mladé lidi zřítíl a oni zahynuli. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“ ²⁰Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se ²¹a pravil: „Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodinovo buď požehnáno.“ ²²Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.“
Mt 5:16 „Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“
1K 4:9 „Skoro se mi zdá, že nás apoštoly Bůh určil na poslední místo, jako vydané na smrt; stali jsme se divadlem světu, andělům i lidem.“
Ef 3:10 „Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církve dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost.“

PO 18. července – VÍRA UPROSTŘED ZKOUŠEK

Jb 23:1-10 „¹Jób na to odpověděl: „Také dnes zní moje lkání vzpurně, vzdychám pod rukou, která mě tíží. ²Kéž bych věděl, kde ho najdu. Vydal bych se k jeho sídlu, ³předložil bych mu svou při a plno důkazů by podala má ústa. ⁴Chtěl bych vědět, jakými slovy by odpověděl, porozumět tomu, co mi řekne. ⁵Ukáže svou velkou moc, až povede spor se mnou? Nikoli, jistě by mi dopřál sluchu. ⁶Jako přímý bych se před ním obhajoval, navždy unikl bych svému soudci. ⁷Půjdu-li vpřed, není nikde, jestliže zpět, též ho nepostřehnu, ⁸jestliže něco učiní vlevo, neuzřím ho, skryje-li se vpravo, neuvidím to. ⁹Zato on zná moji cestu; ať mě zkouší, vyjdu jako zlato.“
Žd 11:27 „Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl.“

ÚT 19. července – JEŽÍŠOVA POSLEDNÍ SLOVA

Mt 25:34-40 „³⁴Tehdy řekne král těm po pravici: „Pojďte, požehnání mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. ³⁵Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, ³⁶byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“ ³⁷Tu mu ti spravedliví odpovědí: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtily jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? ³⁸Kdy jsme tě viděli jako nemocného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? ³⁹Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?“ ⁴⁰Král odpoví a řekne jim: „Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili.““
Mt 25:1-12 „¹Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. ²Pět z nich bylo pošelých a pět rozumných. ³Pošelí vzaly lampy, ale neuzaly si s sebou olej. ⁴Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. ⁵Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. ⁶Uprostřed noci se rozlehl křik: „Ženich je tu, jděte mu naproti!“ ⁷Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. ⁸Tu řekly ty pošelí rozumným: „Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!“ ⁹Ale rozumné odpověděly: „Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!“ ¹⁰Ale zatímco kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. ¹¹Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: „Pane, pane, otevři nám!“ ¹²Ale on odpověděl: „Amen, pravím vám, neznám vás.““
Mt 25:31-33.41-46 „³¹Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; ³²a budou před ním shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ³³ovce postaví po pravici a kozly po levici. ... ⁴¹Potom řekne těm na levici: „Jděte ode mne, prokleti, do věčného ohně, připraveného dáblu a jeho andělům!“ ⁴²Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznul jsem, a nedali jste mi pít,

⁴³byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.“ ⁴⁴Tehdy odpoví jí oni: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, nemocného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?“ ⁴⁵On jim odpoví: „Amen, pravím vám, cokoli jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.“ ⁴⁶A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.““

ST 20. července – MOUDROST

Da 12:4-10 „⁴A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečeť tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží.“ ⁵Já, Daniel, jsem viděl toto: Hle, povstali dva další muži, jeden na tomto břehu veletoku, druhý na onom břehu veletoku, ⁶a ten se otázel muže oblečeného ve lněném oděvu, který byl nad vodami veletoku: „Kdy nastane konec těch podivuhodných věcí?“ ⁷I slyšel jsem muže oblečeného ve lněném oděvu, který byl nad vodami veletoku. Zvedl svou pravici i levici k nebi a přísahal při Živém navěky, že k času a časům a k polovině, až se dovrší roztržštění moci svatého lidu, dovrší se i všechno toto. ⁸Slyšel jsem, ale neporozuměl jsem. Řekl jsem: „Můj pane, jaké bude zakončení toho všeho?“ ⁹Řekl: „Jdi, Danieli, tajuplná a zapečetěná budou ta slova až do doby konce. ¹⁰Mnozí se vytríbí, zbledí a budou vyzkoušeni. Svěvolníci budou jednat svěvolně; žádný svěvolník se nepoučí, ale prozíraví se poučí.“

Da 12:1-3.11-13 „¹V oné době povstane Míkael, velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby. V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v Knize. ²Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze. ³Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy. ... ¹¹Od doby, kdy bude odstraněna každodenní oběť a vztyčena ohyzná modla pustošitele, uplyne tisíc dvě stě devadesát dní. ¹²Blaze tomu, kdo se v důvěře dočká tisíce třetí set třiceti pěti dnů. ¹³Ty vytrvej do konce. Pak odpočineš, ale na konci dnů povstaneš ke svému údělu.“

Zj 22:11 „Kdo křivdí, ať křivdí dál, kdo je pošpiněn, ať zůstane ve špíně – kdo je spravedlivý, ať zůstane spravedlivý, kdo je svatý, ať setrvá ve svatosti.“

Př 1:7 „Počátek poznání je bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají pošelci.“

ČT 21. července – CHARAKTER A SPOLEČENSTVÍ

Ef 4:11-16 „¹¹A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, ¹²aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, ¹³až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti. ¹⁴Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmltáni a unášeni závanem kdejakého učení – lidskou falší, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu. ¹⁵Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, ¹⁶z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.“

Ef 3:10.11 „¹⁰Abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, ¹¹abych tak dosáhl zmrtnýchvstání.“

PÁ 22. července – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 29. kapitulu „Vstříc ženichovi“ z knihy Perly moudrosti (COL 405–421; PM 208–216) a 39. kapitulu „Doba soužení“ z knihy Velké drama věků (GC 613–634; VDV 397–409).

„Budování charakteru je nejdůležitější úkol, který byl člověku svěřen. Nikdy dříve nebylo zapotřebí studovat toto téma usilovněji než dnes. Nikdy dříve nemuseli lidé řešit tak závažné otázky. Nikdy dříve nemuseli mladí lidé čelit tak velkým nebezpečím jako v této době.“ (Ed 225; Vých 145)

„V tomto podobenství nerozumné panny prosí o olej, ale jejich žádost není vyslyšena. Je to symbol těch, kteří se nepřipravili – nebudovali svůj charakter, aby mohli obstát v době krize. Je to něco podobného, jako kdyby zašli k sousedům a řekli: Dejte nám váš charakter, jinak zahyneme. Rozumné družičky nemohly poskytnout svůj olej těm nerozumným, kterým dohořovaly lampy. Charakter je nepřenositelný.“